

15 december - Fullmånens magi

Hej på dig

Igår kväll upplevde jag något av det vackraste jag någonsin sett. Det var alldeles tyst i skogen och snön låg som en mjuk filt runt mig. Jag bestämde mig för att ta en tur till den lilla sjön djupt inne i skogen, för jag hade hört att något speciellt händer när månen står högt på himlen. När jag kom fram till sjön var ytan täckt av tjock is, som glittrade i månskenet.

Månen lyste ner som ett stort ljust öga, och när jag tittade lite närmare såg jag något magiskt: iskristallerna på sjöns yta glittrade som miljoner små stjärnor. Det var som om månen hade lagt sin hand över sjön och väckte liv i kristallerna. Varje gång vinden pustade försiktigt, blinkade iskristallerna som små lyktor som lyste upp natten.

Jag satte mig på stranden och stirrade fascinerat på det dansande ljuset. Det var så vackert och tyst att jag nästan glömde bort var jag var. Naturen har ett sätt att skapa sina egna små underverk om vi bara tar oss tid till att se dem. Jag tänkte på dig och hoppades att du en dag också skulle se hur månen kan få iskristallerna att gnistra, som om världen har en egen liten hemlig fest.

Har du någonsin sett iskristaller glittra i månskenet? Det är en syn du aldrig glömmer. Kanske kan vi någon natt sitta tillsammans under fullmånen och dela ett magiskt ögonblick.

Många nissehälsningar,
Fjeldur

16 december - Norrskenet

Hej på dig

Igår kväll hände något som nästan fick mig att tappa andan. Himlen öppnade sig med färger som jag aldrig sett förut. Det var norrskenet som dansade över skogen – en dans som endast händer under de mest speciella kvällarna. Himlen målades i gröna, lila och rosa stråk som böljade över himlen som stora sidenslöjor.

Jag stod där i skogskanten och såg upp på de färgade ljusstrålarna som rörde sig tyst över den klara stjärnhimlen. Det var som om hela världen höll andan för att njuta av det. Norrsken är något alldeles speciellt. Det händer endast när solens partiklar träffar jordens atmosfär och skapar detta magiska ljus. Och vet du den bästa delen av det hela? Varje dans är unik. Ingen norrskenskväll är den andra lik – precis som snöflingorna så är alla norrsken unika konstverk skapade av naturen själv.

Jag slöt ögonen och tänkte på hur vacker och stor världen är. Ibland händer det saker som är så magiska att det nästan är svårt att tro att de är verkliga. Jag önskar att du kunde ha sett det med mig.

Kanske kan vi en dag stå tillsammans och se norrskenet dansa över himlen när vi delar en stund under stjärnorna. Vad tror du himlen säger till oss när den målar sig själv i så många färger?

Många nissehälsningar,
Fjeldur

17 december - Den lysande grottan

Hej på dig

För ett tag sedan när jag gick genom skogen så upptäckte jag något helt speciellt. Jag gick under de höga granarna när jag plötsligt hittade en liten öppning mellan några stora klippor. Den var väl dold under mossor och snö, nästan som att naturen försökte dölja den. Jag blev nyfiken och kröp försiktigt in genom öppningen. Gissa om jag blev förvånad när jag kom in i en gömd grotta som jag aldrig sett förut.

Grottan var helt magisk! Där inne lös det från små kristaller som gnistrade på väggarna som miljoner stjärnor på natthimlen. De var som att gå in i en hemlig värld full av magi. Luften var varm och skön, som om grottan tog hand om alla som hittade in dit. Jag satte mig ner och tittade på allt det vackra runt omkring mig, och plötsligt upptäckte jag att jag inte var ensam där inne. En liten räva låg ihopkrupen och sov i ett hörn av grottan. Rävar är kloka djur och hittar de bästa gömställena för att skydda sig från vinterns kyla. De vet precis vad de ska göra för att hålla sig varma, och den här grottan var perfekt.

Räven öppnade försiktigt ögonen och såg på mig. Jag satt helt stilla, för jag ville inte störa henne. Hon blinkade några gånger men blundade snart igen, som om hon visste att jag inte ville göra henne något ont. Jag satt en stund och tänkte på hur mycket gömställen det faktiskt finns i skogen.

Naturen är full av hemligheter och några gånger dyker de endast upp framför dem som letar efter dem. Den här grottan kändes som en speciell plats, där skogen vaktar dem som behöver det. Jag kände mig hemma och trygg.

Kanske finns det fler hemligheter i den här skogen? Jag ser fram emot att upptäcka dem ihop med dig någon dag.

Många nissehälsningar,
Fjeldur

18 december - Spåren i snön

Hej på dig

Häromdagen bestämde jag mig för att ta en lång promenad genom skogen. Där jag var hade det snöat hela natten och skogen var täckt av ett tjockt lager vit snö. Allt var tyst, som om världen hade lagt sig för att sova under det vita täcket. Jag älskar det lugn som uppstår när snön har lagt sig. Det känns som om tiden står stilla och att skogen väntar på något magiskt.

Jag började lägga märke till små spår i snön där jag gick. De var nästan osynliga, men jag följde dem försiktigt. De ledde mig djupare in i skogen, och snart upptäckte jag vem de tillhörde. Det var en liten hare som letade efter något att äta. Hon hoppade försiktigt genom snön, och jag stod stilla för att inte störa henne.

Harar har ett särskilt sätt att röra sig på under vintern. Deras stora baktassar hjälper dem att hoppa lätt genom snön, så att de inte sjunker ner. Jag stod där länge och tittade på henne. Visste du att harens päls byter färg på vintern?

På sommaren är den brun och hjälper henne att smälta in i färgerna på marken, men på vintern blir den nästan helt vit, så att hon kan försvinna in i snön och undvika roudjur. Det är ett fantastiskt sätt att överleva vinterns faror.

Jag fortsatte min promenad och hittade fler spår – från rävar, ekorrar och små fåglar. De rör sig genom snön på sina egna unika sätt, och var och en lämnar små hemligheter som bara de invigda kan se. Snön avslöjar skogens dolda liv, om man bara tittar tillräckligt noga.

Vad skulle du upptäcka om du gick en promenad genom en snötäckt skog? Kanske skulle du också se spår av de magiska varelser som lever där.

Många nissehälsningar,
Fjeldur

19 december - Snögubben

Hej på dig

Idag hände något roligt! Jag var ute och gick genom skogen och plötsligt, mitt bland träden, fick jag syn på en liten snögubbe. Han var inte mycket större än mig, och hade en liten gren som näsa och ett par bär som ögon. Jag tittade mig omkring och undrade vem som kunde ha byggt honom, men det fanns ingen annan i närheten.

Precis när jag skulle fortsätta min väg hörde jag en liten röst: "Hej där, Fjeldur!" Jag vände mig om och upptäckte att det var snögubben som pratade med mig! Han log med hela sitt snöklädda ansikte.

Han berättade för mig att han hade stått där hela natten och hållit ett öga på skogen. Hans jobb var att se till att snön låg precis som den skulle, så att träden kunde vila och djuren hitta skydd. "Det är en viktig uppgift," sa han med ett litet leende. "För snön skyddar skogen under vintern".

Jag frågade honom om han inte blev trött av att stå där ensam. Han skrattade mjukt och skakade på huvudet. "Jag har massor av sällskap. Snöflingorna berättar historier från himlen, och vinden viskar hemligheter från andra sidan skogen".

När jag sa hej då kände jag mig glad över att jag hade mött en så vänlig liten snögubbe. Jag funderade på hur många andra hemligheter han känner till om skogen. Kanske träffar du också en liten snögubbe nästa gång snön faller?

Många nissehälsningar,
Fjeldur

20 december - Stenfolket

Hej på dig

Visste du att det finns magi gömd djupt under marken? Idag upptäckte jag något alldeles speciellt när jag gick längs en klippvägg. Klipporna glittrade i solljuset, och plötsligt såg jag dem – stenfolket!

Stenfolket är små, hemlighetsfulla varelser som bor bland stenarna och klipporna. De vakar över jorden och alla de skatter som gömmer sig under ytan. Jag såg hur de rörde sig nästan ljudlöst, som om de var en del av klippan, men så fort jag blinkade var de borta igen.

En av dem berättade för mig att många av de stenar vi ser idag en gång låg på havets botten. För många miljoner år sedan var Sverige täckt av vatten, och stenarna bär på berättelser om en tid då världen såg helt annorlunda ut.

"Vi skyddar naturens hemligheter," sa en av dem och pekade på ett litet fossil som låg gömt i klippan. "Varje sten har en historia att berätta, om du tittar noga".

Om du någon dag går en promenad längs stranden eller vid en klippa, försök att leta efter små fossil eller stenar som gnistrar i ljuset. Kanske är det Stenfolket som håller ett öga på dig från sitt gömställe?

Hälsningar från klipporna,
Fjeldur

21 december - Frostblommorna

Hej på dig

Idag upptäckte jag något magiskt i skogen! På den kallaste och klaraste vinterdagen såg jag hur små frostblommor växte fram på trädens grenar och i snön. De var inte som vanliga blommor, de här lyste svagt i solljuset och glittrade som små stjärnor. Alverna, som bor i skogens djupaste hörn, visade mig att frostblommor bara kommer fram när vintern är som allra kallast.

De berättade även att de hjälper naturen att skapa de magiska blommorna och att de använder sina lysande vingar för att sprida kylan, så att vintern kan bli ännu vackrare. Alverna dansar genom skogen under de kallaste nätterna och sprider små gnistor av magi som får frostblommorna att växa. Jag såg dem arbeta i tystnad medan snön föll mjukt omkring oss. Det kändes som att vara mitt i en saga, där allt var täckt av vinterns glittrande slöja.

Kanske kan du en dag själv se frostblommorna – de dyker upp när du minst anar det och påminner oss om att även kylan kan skapa något vackert.

Många nissehälsningar,
Fjeldur

22 december - Naturens julförberedelser

Hej på dig

Idag upptäckte jag något alldeles speciellt i skogen. Alla djur och träd verkade vara upptagna med något viktigt. Ekorrar samlade nötter och stoppade dem i små gömmor. Fåglar flög omkring med kvistar och mossor som de använde för att bygga bon. Till och med hjortarna hjälpte till genom att trampa bort snön från skogsmarken.

Alukungen dök upp och berättade att skogen förbereder sig för vinterns största natt – julafton!

"Djuren hjälper varandra att hitta mat och hålla värmen," sa han. "Och träden skyddar de små varelserna under sina grenar."

Han visade mig en liten hög med mossor, nötter och bär som låg gömd under en stort ek. "Den här gåvan är till räven," förklarade han. "Här i skogen tar vi hand om varandra, så att ingen glöms bort i kylan."

Jag tänkte på hur fint det är att naturen också firar jul på sitt eget sätt. Kanske kan du titta ut och se hur naturen omkring dig förbereder sig inför julafton?

Vinterglada nissehälsningar,
Fjeldur

23 december - Skogens julbelysning

Hej med dig

Igår kväll hände något helt magiskt i skogen! Alvkungen och hans folk hade samlats kring de högsta granarna för att förbereda skogens julbelysning.

Jag blev inbjuden för att se hur de arbetade, och jag har aldrig sett något så vackert. De små alverna hade samlat iskristaller och frostblommor från hela skogen. Med sina små händer fäste de kristallerna på grenarna så att de glittrade som stjärnor i natten. Varje kristall fångade månens ljus och skickade det vidare, som om träden själva hade blivit levande och lysande.

Alvkungen förklarade att julbelysningen är en gåva till skogen och alla dess invånare – en påminnelse om att glädje och magiska stunder skapas genom att dela dem med varandra. Att det alltid finns ljus och värme om vi delar det vi har.

Jag stod stilla och såg på den förtrollande synen medan snöflingorna långsamt föll ner. Skogen kändes som en stor festplats där alla var välkomna.

Jag tänkte på dig medan jag stod där och såg på ljusen. Kanske kan du föreställa dig hur skogens träd lyser av tusen små, glittrande kristaller?

Glittrande julehälsningar,
Fjeldur

24 december - Julafton

Kära vän

Idag är det julafton, och det är dags för mitt sista brev till dig. Det har varit en alldeles speciell december, där vi tillsammans har utforskat skogens hemligheter, lyssnat till Kärrkungens berättelser, sett snöflingor dansa och mött skogens många magiska väsen.

Jag hoppas att mina brev har fått dig att drömma, le och kanske till och med känna att du har varit med mig på denna resa genom naturen. Även om detta är mitt sista brev, så vet du nu att magin alltid finns omkring oss – i den djupa snön, i vindens viskningar och i de små mirakel som väntar på att bli upptäckta.

Jag kommer att tänka på dig medan jag firar jul i min lilla stuga uppe på fjället, där stormen viner runt väggarna och snöflingorna dansar utanför. Och vem vet? Kanske möts vi igen en dag – i skogen, i en dröm, eller på en plats där magin fortfarande lever.

Jag önskar dig en riktigt god jul fylld med värme, ljus och små mirakel. Tack för att du har delat denna resa med mig.

Varma nissehälsningar,
Fjeldur